

faa 4 Tog paa Viborg—Herning Banen. Hvordan det kan passes ind i en samlet Togplan, faar man saa finde en Løsning paa. Enhver, der har syslet med at lægge Togplaner og Togberegninger, ved, at det er noget af det værste at faa til at passe sammen, saa at det kan behage baade til den ene og den anden Side. Da det forekom mig, at Ordføreren udtalte sig, som om vi vare mindre vel tilfredse, vil jeg sige, at jeg er tilfreds. Jeg havde naturligvis helst set, at vi havde naaet vort Maal allerede nu, men naar vi ikke kunne det, maa vi se med godt Haab at gaa Fremtiden i Møde og paavise Nyttens af det, vi forlange, saa stærkt, at vi kunne faa vore Ønsker opfyldte inden alt for lang Tid.

Christian Rasmussen: Den højtærede Minister svarede absolut afvisende paa mit Spørgsmaal i Eftermiddagsmødet om, hvorvidt han vilde gaa ind paa at yde Vandbygningsvæsenets underordnede Funktionærer det Sotillæg, de tidligere have haft, eller i alt Fald det Tillæg, de have haft for Opfyringen af Kedlerne. Det gør mig ondt, at den højtærede Minister stiller sig saa afvisende, som han har gjort, men der ved er der jo intet at gøre. De paagældende Funktionærer maa da søge ad anden Vej at faa Erstatning for det, man her nægter dem.

Den højtærede Minister syntes at være vred paa mig for den Maade, hvorpaa jeg havde udtalt mig. Han sagde, at jeg havde udtalt mig nedsættende om Jernbanernes Administration, havde sagt, at man paa Trods af Jernbanernes Lønningslov ikke havde villet give Funktionærerne, hvad der tilkom dem. Jeg synes ikke, den højtærede Minister skulde være vred paa mig af den Grund, thi det er ofte udtalt her i Tinget, at man overfor en hel Del af Jernbanens Funktionærer ikke har udført den Lønningslov, vi vedtog i 1903, saaledes, som det var Forudsætningen, at den skulde føres ud i Livet.

Maa jeg saa blot takke den højtærede Minister for hans Udtalelse om Helsingørs Havn og haabe paa, at de Undersøgelser, den højtærede Minister skal foretage, maa føre til et godt Resultat.

Samuelson: Jeg ønsker blot at rette den ærede Ordfører med Hensyn til hans Mening om, at en hel Del Penge vedblivende vilde gaa til Udlandet ogsaa under den paatænkte ny Ordning. Jeg har kun nævnt, at Hjulene maa købes i Udlandet,

og de kunne eventuelt støbes hos Burmeister & Wain, naar de faa indrettet det Staalstøberi, som de for Øjeblikket ere i Færd med. Det er det eneste, der gaar til Udlandet, og det er ikke en hel Del Ting.

Hammerich: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans Løfte om at lade undersøge, hvorledes en Forbedring af Helsingørs Havn bedst udføres, idet jeg selvfølgelig kan være enig med ham i, at selve Arbejdet maa komme efter de tidligere besluttede Udvidelser af Frederikshavns og Skagens Havne og den nu foreslaaede Udvidelse af Esbjerg Havn. Ved Siden heraf ønsker jeg ligesom andre Talere, ja, ligesom efterhaanden snart alle Afskygninger i Tinget, at give min Tilslutning til det Ønske, der ligger bag ved Anmærkningen under Nr. 261. Alle have været enige med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Ønsket om, at vi maatte komme ind paa, at Lokomotiver og andet Jernbanemateriel kunde blive udført her i Landet. Hvad der, naar dette er Tilfældet, undrer mig, er derimod, at man samtidig fra snart alle de Sider, der have udtalt sig, har sagt: Men lad os da ikke deri udtale noget i Retning af, at vi ere Protektionister. Thi der er jo ikke Tvivl om, at hvis man ikke vil gaa ind paa nogen Protektion i dette Spørgsmaal, kan man lige saa godt lade være med at ønske, at Lokomotiver skulle blive forarbejdede her, og den højtærede Minister har jo ogsaa oplyst os om, at det igennem en lang Række af Aar har været Praksis, at man har foretrukket selv med nogle pekuniære Ofre at lade saadanne Arbejder udføre her i Landet. Den ærede Minister har derfor fuldkommen Ret i, at han behøver ikke at faa denne Opfordring. Det har Regeringen i Forstaaelse med Rigsdagen altid været villig til. Foruden det Maal af Protektionisme, som vi have gennem vor Toldlov, men som vi nu maaske desværre stryge eller dog formindske, har man ogsaa været villig til at betale i alt Fald noget mere for indenlandske Fabrikata, idet man har erkendt Betydningen af, at Arbejdet blev her i Landet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds anførte ogsaa som Bevæggrund hertil den meget gode Grund, som alle, der have Syn for Beskyttelsens Betydning, ere kendte med, at i samme Maal, som de indenlandske Fabrikker ophøre med at udføre saadanne Arbejder, faar man bare Lov til at betale